

Ако не бы имало въ мене душа, то азъ ничто не быхъ можялъ да разбирамъ, на ничто не быхъ можялъ да ся научѣмъ: не быхъ могъ ни да четѣмъ, ни да пишѣмъ, нито да смѣтамъ; зашто кога четѣмъ, или кога смѣтамъ, то въ то время трѣбва да мыслимъ, а само душа-та може да мысли.

Само у челоуѣка има душа мыслящая. Животни-тъ нѣмжтъ тѣмъ дарбѣ.

Азъ съмъ челоуѣкъ, зашто могъ да мыслимъ и да разсѣждавамъ; могъ да чювствувамъ да желямъ, да мыслимъ и да говорѣмъ.

Азъ разбирамъ, зашто не всякога могъ да правѣмъ то, что желямъ, — зашто съмъ долженъ да правѣмъ то, что желятъ мои родители и учители, — зашто трѣбѣ да бѣдѣ послушенъ, прилеженъ и внимате-ленъ. Всичко това азъ знамъ, зашто имамъ душѣмъ, съ кою мыслимъ и разсѣждавамъ.

Азъ познавамъ много животны, като: волъ, конъ, овца, коза, свиня, куче, котка, лисица, заяць, змѣя, гущеръ, ракъ, паекъ, муха: познавамъ много ра-стенія, като: пшеница, рѣжъ, кукурузъ, просо, бобъ, грахъ, леща, круша, джбъ, осень, брѣстъ, върба, тополь, и могъ да ги различавамъ едно отъ друго.

Градъ, въ който живѣмъ азъ, наричяся—; тойзи градъ ся находи въ царство, което ся наричя. — Въ едно царство ся находятъ много градове и села, въ кои живѣмтъ многи тысящи люди. Людѣ, кои живѣмтъ въ едно царство и говорятъ единъ языкъ составляватъ народъ.